

AUTHOR DAVID BEN ZIMRA

NO. 4695

TITLE

מכתב

RR _____

IMPRINT

VENICE, 1727

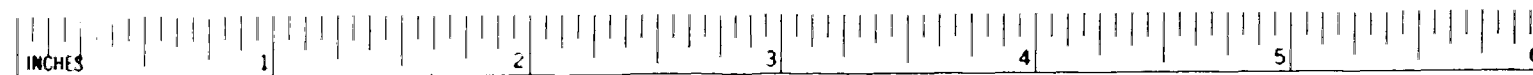
These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

CALL NO.

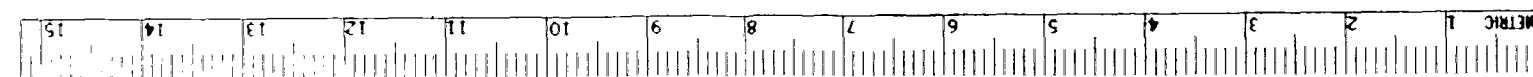
ENA 1828

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

DATE MICROFILMED _____

C2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

זוּסָף בְּכֹר מִשָּׁה
חַי יִשְׂרָאֵל יִצְוֹ

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

א

כתר מלכות מהרדב"ז

בתפילתי יסכון גבר כי בה ילמד יושר ומכות ~
ספרתי בה פלאי אל חי בקצרה אך לא באריכות ~
שמתי על ראש מהללי וקרתי כתר מלכות ~
אתה יסוד היסודות וסוד הסודות
עילת על כל העילות וסבת כל
הסבות הוה קיימת ומצוי מציאורת
נעלמת לכל נמצא קודמת ולכל סברה
גורמת אתה יחיד בכל דרכי היחוד
יחוד שלם אמתיי ולא כאחד המניני ולא
כאחד היחסי ולא כאחד המניני אלה
אחדות פשוטה מוחלטת אין ערוך שיה
ואין דמיון כאשר בא עליה המופת והניסיון
וכל חכמי לב עליה יתמהו כי לא ידעו מה
היא אתה נמצא אבל לעצמך ולא
לאחר עמך משגב לכל רעיון נעלים
מכל חוזה וחיון נסתר ברם דביון עליון
על

כתר מלכות מהרד"ב

על כל עליונות וגם עם כל משגיח על
כל דל ואביון. אתה הוא קדמון לכל
קדמון, ואחרון לכל אחרון, ושנותיך אין
להם תכלה, ולא תחלה, ולא פליין וכל
לשון אתקלסדר שבחך ילאה, לכך א
אמרת אשמרה דרכי מחטוא בלשוני,
ואם במכתב יכלה כל ספר וגליון ורך
דומיה תהלה, שהם ביציון, כי לך נאור
שלילת התוארים, והשבח כי לא יתמו ער
נצח נצחים, כי אין לך מקום קבוע, ולא
שם ידוע, כי אתה ממלא כל המקומות,
ומשלים כל השמות, ומגיד כל העולמות,
כי לך עוז ותעצומות, אתה אצלרת
אורות, פנימיות דקות, מחשביות קדמוניות,
נעלמות, אשר לא נקבו בשמות, רק
בשם אורות, צחות מצוח צחות, בחור
להית

סדר כתר מלכות מהר"ב ב

אֵלֶּיךָ נִשְׁמָוֹת לְנִשְׁמָוֹת, וּמִי יֵשִׁיג סְתֵרִי
תְּעַלּוּמֹת וְהִשֵּׁם הַמַּעֲיֵד עֲלֵיהֶם, הוּא שֵׁם
הַיְיָ הַמִּתְמַלֵּא בְּעֵשֶׂר אֹתִיּוֹת דְּקוֹרֵת
בְּאוֹר הַיֶּשֶׁבֶל נִרְשָׁמוֹת, וּבַמַּחְשָׁבֶת הַלֵּב
נַחֲקִיּוֹת, וּבִן שְׁלֹשָׁה יוֹדִיךָ מַעֲדִיךָ ו
וּמַעֲדִיךָ כִּי אֵיךְ אֲוֹלְתוֹ, וּמַלְבְּדוֹ אֵיךְ אֱלֹהִים
וְעַל שֵׁם זֶה אֶמְרֵךְ קוֹדֵם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם
הַיְיָ הוּא וְשֵׁמוֹ לְבַד. כִּי הוּא קִדְמוֹן בְּקִדְמוֹתוֹ
וְנִעְלָם בְּהַעֲלָמְתוֹ, אֵיךְ קְדוּשָׁה כִּהֵן כִּי אֵיךְ
בְּלִיתוֹ, אֲתָבָה הוּא מִסְתַּתֵּר בְּסֵתֶר אֲתָבָה
עַמּוּד הָאוֹרָה, לֹא תִשְׁוֹרְנוּ עֵינַי כֹּל לְוִיבֵר
וְנִבְרָא, יָדַע מֶה בַּחֲשׂוֹכָא וְעַמּוּיָה שְׁרִי
נְהוֹרָא לְבוּשִׁיָה כְּתִלְגַּ חוֹרָא, וְעֵתִיק יוֹמָן
נִקְרָא, הֵיךְ הוּא וְהוּא, וְהוּא שֵׁמוֹ בְּתוֹרָה
אֱלֹהִים אֶשְׁדֵּי אֱהִיָּה יִתְבָּרַךְ וַיִּתְעַלֶּה
אֲתָבָה חֲכָם, וּמִמֶּךָ הַחֲכָמָה הַרְשׁוּמָה

נודעת

כבוד מלכות מהר"ב

גודעת, ולהשיג תעלומה, נבער כל אדם
מדעת, ומעין כל חי נעלמה, והוא ידע
את מקומה, כי הוא יש מאין, והחכמה
מאין תמצא להחיות את בעליה, והראש
אשר בראש ההויה מעיד עליה, שהיו
לכל האותיות יסוד כן החכמה לכל ההויות
יסוד ונסמך ליה אות ה, כי ביה ה יסוד
עלמים, והדברים סתומים וחתומים,
אתה מבין כל תעלומות, וסתרי החכמה,
וחי התבונה ממך לא נסתרה, וכל
עליונים ותחתונים מדעת נבערו, כי
ממקור החכמה, נאצלה התבונה,
ברכתיב ואיזה מקום בינה כי היא אות
הי ראשונה, של שם הויה כי אמר והיה
העולם, והאנכה לה ואכל וחי לעולם, ושם
המיוחד לה בכל המקרא שם הויה בניקוד
אדם

כתר מלכות מהרדב"ג

אֱלֹהִים. וּבֵאֵשֶׁר הָיוּ לְאַחַד־יָמַי מִי יְמֵי לִלְבָבוֹת
גְּבוּרוֹת וְאֵינְךָ לֹא עָסַק בְּנִסְתָּרוֹת וְלֹא
הִגְדוּלָה. אֲשֶׁר אֵינְךָ לֵדָה חֶקֶר וְתַכְלִית
לֹא רֵאשִׁי וְלֹא תַחִילָה פּוֹתַח תְּמִיד
בְּחַפְזָה מְרוֹמֵם עַל כָּל בְּרֵכָה וְתַהֲלָה
אִמְרַתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה כִּי לְלִמְדֵי זְכוּת
לְעוֹלָם פּוֹנֵה וְהוּא אֲשֶׁר גָּבַר עַל בְּרוּאֵךְ
וְהַטּוֹב הִצְפּוֹן לִירֵאָיִךְ וּלְשִׁמּוֹ שֶׁנִּי
אוֹתִיזֶת אֱהִיֹת וְהוּא אֶל לְמוֹשָׁעוֹת לֶךְ
הַגְּבוּרָה הַגְּמוּרָה אֲשֶׁר אֵינְךָ לֵדָה שִׁינּוּי
וְתַמּוּרָה עֲרוּבָה בְּכָל וְשִׁמּוּרָה לְהַנְקֵם
מִכָּל עוֹשֵׂה רִשְׁעָה פֶּן יֵצְאוּ מִרְעָה אֶל
רֵעֵה כִּי יֵשֶׁה לְעוֹמֵת לָהּ עֲשִׂית כִּדִּי שִׁינּוּ
מִלְפָנֶיךָ וַיִּשׁוּבוּ מוֹרְרֶיךָ אֵיךְ עֲדִיךָ לְעֲבָדֶיךָ
וְיָדַע כִּי אֵינְךָ בְּלִעְדֶיךָ וְיָדַע כִּי עֲשֵׂה כְּמַעֲשֶׂיךָ
וּבְגוֹרֵתֶיךָ לְשִׁמְךָ הַנְרִשָׁם בְּכָל הַמְקָרָא
אֱלֹהִים

כתר מלכות מהרדב"ז

אֱלֹהִים חָמֵשׁ אֲוֵתוֹת אֱלֹהִים הַלִּיבוֹת עוֹלָם
צוּפוֹת לָתֵת לְאִישׁ כְּדַרְכּוֹ וּכְפָרִי מַעֲלָיו
וּמִי יִמְלֹל גְּבוּרוֹת תּוֹקֵף מַפְעֵלוֹתָיו לְךָ
הַתְּפִאֶרֶת הַשְּׁלֵמָה וְהַדְּעוּת הַתְּמִימָה וְלֹא
אֶתְנוּ יוֹדֵעַ עַד מָה כִּי לִבְעַר כָּל אַדָּמָה
מִדְּעֵת אֶתְךָ מִמֶּךָ מִקּוֹר הַדְּעֵת לִבְעַר
וּבְדְעֵת חֲסֵדִים לְמַלְאוֹת וּתְהוֹמוֹתָיו לִבְקֵלֵנוּ
וּרְאֵנוּ לָרוֹם יָגִיעַ וּבִיךְ עֲרוּעוֹת עוֹלָם הַכְרִיעַ
וַיִּשַׁע קִיצוֹת מִגִּיעַ וַיִּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הַרְקִיעַ
לָתֵת תְּפִאֶרֶת וְהַדָּר לְכָל הַגְּבוּיֹת וַיִּשְׁמוּ
הַמַּיּוֹחֵד שֶׁל אֶרֶבְעָה אֲוֵתוֹת שֶׁהוּא נוֹרָה
תְּהִילוֹת וְלוֹ נִתְּכְנוּ עֲלֵילוֹת לְךָ לִצְחֵיִת
הַקִּיָּמָת עַל שָׂרֵי הַיָּמִיץ מִתְרוֹמְמָרֵת
וְלוֹחֲמֵת לְבַל יִכְנְסוּ עָרִים בְּהִיבָל עוֹנֵג
זוֹעֵמֶת וּמִתְקוֹמֵמֶת וְגַם לִצְדָה יִשְׁתַּחֲוֶה
לֹא יִשְׁקֶר וְלֹא יִצְדָּם כִּי הוּא עֲנֵף הַגְּדוּלָה
אֲשֶׁר

כתר מלכות מהר"ב

ד

אֵשֶׁר אֵיךְ לְגִדּוּלְתוֹ חָקַר עֲמוּד הַיְמִינִי
אֵשֶׁר הַבַּיִת צָכוּן עָלָיו לְעֵד וּלְצִדָּה לְצֹדִים
וְנִשְׁמֹת בַּיּוֹמֵיךָ צִדָּה לְקַבֵּץ נְדָחִים וְהַאוֹבְדִים
בְּעַמְּךָ הַתְּמִנּוֹת מִקּוֹר הַגְּבוּאוֹת אֵל
הַהוֹדֵאוֹת אֲדוּן הַגְּלִאוֹת וְיָהּ שִׁמּוֹ הֵן
צְבָאוֹת לְךָ הַהוֹד וְהַהֲדָר וְהַכְּבוֹד עִזּוֹ
וְהַדָּר לְבִשְׁתָּ וּבְזָרוּעַ עִזּוֹ יָם סוּף הוֹבִשְׁתָּ
וּמִלְשֵׁרֵי הַשָּׁמַיִם כְּבִשְׁתָּ עֲנָן הַגְּבוּרָה
הַגְּמִוּוּרָה לְדַבַּר תְּחֵת רַגְלָיו סִמְנֵהוּ
וְהַיְלוֹתָיו הַצָּרִים עַל שָׁרֵי יִשְׂרָאֵל
וְצְבָאוֹתָיו שׁוֹמְרֵי בְרִיתוֹ וְעֲדוּתָיו וְהוֹד
וְהַדָּר הוּא לְחַסְדָּיו וְיָהּ שִׁמּוֹ אֵשֶׁר יִקְרָאוּ
לוֹ בְּכָל הַגְּבוּאוֹת אֱלֹהִים צְבָאוֹת בַּיּוֹמֵינוּ
צוּרֵינוּ וּבִשְׁמֵאלוֹ גְּלִאוֹת בְּרוּךְ אֵל
הַהוֹדֵאוֹת לְךָ סוּד הַיְסוּד הַגָּעֵלִים צְדִיק
יְסוּד עוֹלָם סוּד הַסּוּלָם אֵשֶׁר יַעֲקֹב אֲבִינוּ
חֵלֶם

כתר מלכות מהר"ב

חַלֵּם, רֵאשׁוּ מִגִּיעַ הַשָּׁמַיִם הַעֲלִיזוּנִים וְסוּפֵן
מוֹצֵב אֶרְצָה. חֲפִץ בּוֹ כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ
וְהוּא עֲנָף הַתְּפִאֲרֹת, שִׁיּוּשְׁבִיךְ בֵּינוֹ וּבֵינָךְ עַ
עֲשֵׂת תְּפִאֲרֹת, וּמְכַרִּיעַ בֵּינָךְ הַנִּצְחִים, וְלֹא
יִפְרִיד בֵּינָךְ אֲחִים, עַל כֵּן קָרָא שְׁמוֹ שְׁלוֹם
וְאָמַרְתֶּם כִּי לְחֵי וְיָתֵד שְׁלוֹם, וְכָל אֲשֶׁר
לְךָ שְׁלוֹם, לְךָ הַמְּלוּכָה הַנְּסוּכָה, שְׁמוּרָה
בְּכָל וְעֲרוּכָה, וּבִהּ הֵיוּ כּוֹלֵם לְאֲחֵרִים, וְרֵאשׁ
וְאֵדוּךְ לְכָל הַנְּפִרְרִים, וְהוּא הַכֶּסֶף הַמִּתְנַשֵּׂא
הַנּוֹשֵׂא אֶת נֹשְׂאָיו, וְעוֹמֵס אֶת עוֹמְסָיו בְּלִי
יִגִּיעָה, וּבְלִי עֵיִיפָה, וְהוּא אֶפְרַיִם וְהַנְּשֵׂא
הַנְּקָרָא צִיּוֹן וְשֵׁם חֲבִיּוֹן, הָאֹר הַעֲפוֹן וְשֵׁם
יָקוּוּ הַמִּים הַקְּדוּשָׁיִם, וּמִשְׁס יִפְרֵד וְהִיָּד
לְאֲרִבְעָה רֵאשִׁיִּים, הֵם מִשְׁרֵתָיו אֲשֶׁר אֵין
נִגְשִׁיִּים, וּמִדְּרָכֵי אֲנָשִׁים נְפִרְשִׁיִּים, וְקְדוּשָׁה
יָחַד מִשְׁלֵשִׁים לֹא נֶעְרַץ בְּסוּד קְדוּשָׁיִם.

סדר כתר מלכות מהרדב"ה

גבורי כח לשמוע בקול דברו ולקיים
מאמרו עני כל איך ישברו לך מקווים
ומאור פניך חיים והווים לא נעתקים
ולא דווים כי מדישך ביתך רווים ואיך
נכספים ומתחווים ולעוברך נאספים
ולווים ואיש את רעהו מלווים ולווים
שוים ולהעריצך מזהרים ומצווים
באימה וביראה דברי אהותך ידה איה
מספרים ומחווים באיך קנאה ומדון ש
שקטים ושלוים וכל צבא השמים
לך משתחוים ואומרים ברוך שם כבוד
מלכותו לעולם ועד וחיות הקדש
יקדישוך ואופנים יהללוך וארמלים
יאברוך וחשמלים יאמירוך ושרפים
יעריצוך ומלאכים יהדירוך ואלים
ירוממוך ובני אהים ישבחוך וכרופים
יכבדונך

סדר כתר מלכות מהרדב"ז

יִכְבְּדוּנָךְ וּשְׁנֵאנִים יִגְדְּלוּךְ וְעִירִין וְקַדִּישִׁין
יִפְאֲרוּךְ כִּי תִפְאֲרֵת עֲוֹזֶמוּ אֶתְּךָ
שֶׁבְעֵה הַיְכָלוֹת כּוֹנֵנֶת לָהֶם לִפְנֵי
מִדְרָגָה וּמְדִינָה כְּפִי מַעְלָתָה וְקוֹרְבָתָה
וְאֵה שְׁמוֹתֶם לְעֵלוֹת וְלִרְאוֹת אֶרֶץ
פְּנֵי ה' צְבָאוֹת הַיְכָל רֵא שֶׁזֶן נִקְרָא
לְבַנֵּת הַסְּפִיר וְעָלִיו נֵאמַר כִּמְעַשְׂרֵה
לְבַנֵּת הַסְּפִיר הַיְכָל שְׁנֵי נִקְרָא עֵצֶם
הַשָּׁמַיִם וְעָלִיו וְכִעֲצֶם הַשָּׁמַיִם לְטָהֳרָה
הַיְכָל שְׁלֹשִׁי נִקְרָא נִגְדָה וְעָלִיו נֵאמַר
וְנִגְדָה לוֹ סְבִיב הַיְכָל רַב־עֵי נִקְרָא הַיְכָל
הַזְּכוֹת וְעָלִיו נֵאמַר זְכוֹת וּמִי־שׁוֹר
לְפָנֵי כֶסֶף וּמִי שֵׁשׁ לוֹ זְכוֹת נִכְנָס לֵאלֹהִים
לְשִׁלּוֹם וַיֵּצֵא לְשִׁלּוֹם כִּי שֵׁם בֵּית דִּין
שֶׁל מַעְלָה הַיְכָל חֲמִישִׁי נִקְרָא הַיְכָל
הַמְּהִיבָה עַל שֵׁם אֲבֵרָה־אֲבִינוּ עָלִיו
הַשָּׁלּוֹם

סדר כתר המלכות מהרדב"ז

השלוש אהובו ושם נצנזה נשמרתו
ישם כבוד מנוחתו היכל שששי הוא
הכל ריצון כי שם ריצון שזכני סנה
ועליו הכבוד העליון הונה ודרך שם
קולו של משה רבינו עליו השלום
ונבואתו ושם ידבר אתו היכל שביעי
קדש קדשים ובו ג' רשימים הם הם
הצדשים ואתה משפיע ומשביע
לכל חי ריצון וכנצדס הכינות והזמנת
שבועה היכלות כלולות בכל מיני
זעים ועברה ומשלחת מלאכי צרה
זומם וליה ליה תכבה אשם זעים ה
יפול שם הכל עשית יפה בעתו לתת
לאיש כדי רשעתו וייראו מלפניך
לעשות רצונך הנה היא בלי שני מצוי
בלי ממציא קיים בלי שינוי בקדמו
בלי

כתר חלכות מהר"ם

בלי עת ואמץ אחרון בלי גבול וקץ.

לדי ריצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי
להופיע ממקום חפץ ולהשפיע על כל
מדותיך החמודות אשר לתפילתי ס
סדורות וכל שמותיך היקרים וכל
מחנותיך הקדושים והטהורים רוח חן
ועיינות ויתגלו רחמיך הנעלמות
על כל המדות הנסתרות והנצורות
למלאות האושרות אשר שם השאיות
לית לכל נוצר די סיפוקו להשלים את
חוקו ולכל צויה די מחסורה ולכל בריה
די צרכה ולכל איש ואיש שאלתו
ובקשתו אם חיים הוא שואל כי עמך
מקור חיים ואם מת הוא צריך מאון
לכלם בך ואם בניס הוא חפץ אתה
מבשל גזרתו ופוקד עקרות וחמץ -
למלאך המונה על ההריון כי שלוש

אלה

כתר מלכות מהררבי ז

אלה תלויים במשל העליזך ואם חכמה
מבקש ליה לחכמה יקרא וליה לתבונה
יתקן קולו אלא למי שהחכמה שליו על
לאת יתפלל כל חסיד איך וישליך
יהבו עליך להשפיע עליו מחכמתך
ונחה עליו רוח חכמה ובינה פי מפיק
לעת ותבונה יבויך להמשיך לאויצור
הדרום שאפע חכמה פי ישא עיניו במרום
לבקש משם שיטתו כי ליה תשוב ריקם
בקשתו וסוד הדברים הרוצה להחכים
ידרים ואם בעל תשובה הוא תשובתו
הרמתה כי שם ביתו ושם אוצר בקשתו
ואמין מאשבתו ועומק דעתו למי אה
כמוהו נושא עונן ועבר על פשע לישארית
נחלתו ויאיר פני הרצון אהל מדת התשובה
בשובה ולאת פי ידו פשוטה לקבל שגים

כתר מלכות מהרדב"ז

וזהו סוד יום הכפורים בלשון רבים ואם
עושר הוא מתאוה כי קדמוהו ימי עוני
ותקרב לשחת נפשו כי ירעב ולחם לא
ישלבע וילדיו אל אל ישועתו לתת
אכלם בעיתו ורוח מבעתו ובולמוס
אחזתו לא למדת היצפון יצפה לא בכתב
ולא בעל פה כי לא מצפון אהב יאתה
וגאילים על ראשו יתה אל ישים מגמתו
ותשוקתו אל אלוה נורא אשר מלפניו
הוא העושר והכבוד לפתוחו אר
או צרו הטוב אשר משם בקשתו
ותנתן לו בקשתו כי עיני כל אליו מצפים
וצופים ועל זה אמרו להעשיר יצפין
ואם מן המצר יקרא בעת צרה לא על
שמיאל יפנה ולא על ימין לא למדת
רחמים יעמיק את מחשבתו בשעת תפלתו
להמשיך

להמשִׁיךְ מִשְׁלֵשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת מֶשֶׁל
 תְּחִסּוּבוֹת בִּינוּנוֹת כִּי שֵׁם פְּנֵי הַר צִוּן
 תָּמִיד מִבֵּיטִים וְנוֹטִים וְאֵל יִשְׁיִבוּ הַכֹּל
 בְּשִׂמְחָה וְנִסּוּ יָגוֹן וְאִנְחָה כִּי הִיתָה
 הַרוּחָה וְהַתְּפִלָּה נִשְׁמַעַת וְנוֹבְעַת
 כִּי הַמַּעֲיָן הָעֲלִיּוֹן נוֹבֵעַ וְהַחֲדָרִים
 יִמְלֵאוּ בְּדַעַת אֲשֶׁר לֹא יִכְתְּבוּ מִימִין
 וְטָל אֹרוֹת יַעֲרֶמוּ שָׁמַיִן וְאִם יִצְרֹן
 עֲלִיּוֹן מִתְגַּבֵּר וְרוֹעֵה לְהַכְנִיעַ הַיָּצֵר הַצּוֹר
 אֹיְבוֹ אֲשֶׁר בְּקִרְבּוֹ לֹא לְנִצְחִים יִבְקֵשׁ
 לְנִצְחוֹ וְלִהְבֵּרִיחוֹ מֵעֲלִיּוֹן וְלִהְכַרִּיחוֹ
 שִׁישְׁמַע עֲלִיּוֹן עֹמֵד נִכְחוֹ אֵל אֵל
 אֲשֶׁר בִּידוֹ נִשְׁמַתוֹ וְרוּחוֹ לְחִזֵּק אֶת
 הָעַמּוּדִים אֲשֶׁר הַבַּיִת נִבּוֹן עֲלִיּוֹן וּבְהֵם
 יִתְחַזֵּק וַיִּשְׁעַן בְּגֵד הַיָּצֵר הַגָּדוֹל אֲשֶׁר
 בָּא סִכּוֹ אֹיְבוֹ אֲשֶׁר בְּקִרְבּוֹ וַיִּמְשִׁיכּוּ
 אֵל

כתר מלכות מהרדב"ה

אל בית המדרש. אצל לימודי דת
אם אבך הוא נימוח. אם בראל יהוה
מתפוצץ. ואם חזק כשמיר מתרועע
ויצא ממנו כולו חוצץ. ואם לחץ הוא
צריך כי לפני מלכים יתייצב. כיון לעלות
אל המזבח. במעלות סולם מוצב
מדרגה על פני הרצון. למשוך משם
רוח חץ ותחנות. על מדת יוסף היצדיק
ואפי' ה' בידו יצלה. כי יתק' חיצו בעיני
כל שר ומושל. ולעולם לא יכשר
ואם הוא נגיד ומצודה לאומים. ועמים
תחתיו יפלו. ולפי רצונו יעלו. ורבים
צריכים אליו. ועול טלם עליו. והוא
צריך להתחזק עליהם. ותהי' יראתו על
פניהם. דרך שערי צדק יעלה ויבא.
בזאת אל הקדש ונימה לבק

כֹּתֵר מַלְכוּת מֵהָרֹדֶבֶן

ט

מִשָּׁם מֵאֵת מִשְׁלוֹ הַמְּלִכָּה וְהַתְּנַשָּׂא
לְכָל לְרֵאשִׁי וּמֵאֵתוֹ יִדְרוּשׁ לְהַשְׁפִּיעַ
בָּהּ בְּרָכָה וְהִיתָה לָּהּ הַמְּלוּכָה וּפְנֵה
יַחֲזֹר עַל מִשְׁלֵתוֹ וַיֵּאָרֶיךָ יָמִים
עַל מַמְלַכְתּוֹ וְאַנִּי עֹבֵדְךָ בֶן אֲמִתֶּךָ
יִדְעֵתִי כִּי אֵיךְ בְּלִשְׁוֹנֵי מַלְאָךְ וְדַעֲתִי
קִצְרָה וְקִלְיָה וְהַשְׁגַּתִּי יֵשׁ לָהּ גְבוּל
וּמִסִּילָה וּמִשָּׁם לֹא תַעֲלֶה לְמַעְרָלָהּ
וְלִשְׁבָּתְךָ אֵיךְ קִץ וְתַכְלָה כִּי אֲתִידָה
טָרֵא תִהְיֶה וְאֵיךְ יִקְיַפְנוּ בְּעַל תַּבְּלִית
וְתַכְלָה וְכָל שֶׁכֶן בְּרִיָּה קִלְיָה וְשִׁפְלָה
בַּיָּם הַגְּלוּת וְהַדְּלוּת עֲלוּלָה וְלִכְן לָךְ
דּוֹמִיָּה תִהְיֶה אֲבָל כִּי הֵאֱמַנְתִּי כִּי
מִמֶּךָ נֶאֱוָה כָּל שְׁאֵלָה וְלִלְמוֹד אֲנִי
עֹרֵךְ וְתוֹרָה אֲנִי מִבְּקֶשׁ וְחִכְמוֹהָ
אֲנִי לְיֹרֵשׁ וְלֵהֲבִיךְ סוּדוֹתֶיהָ אֲנִי מוֹפֵשׁ
וּלְפִתּוֹהָ

כתר מלכות מהרד"ב

ולפתוח לבי בטעמי מצותיך אני -
שושן כי אין יולתך גואל ולא אשכח
דבר מכל מה שאני לומד אני מתאוה
וחומד ועל משמרתני אני עומד תנתן
לי נפשי בשאלתי ורוחי בבקשתי
ואם המושג יקר ועמוק מי ימצאנו
והמשיג נבער מדעת אתה חונק לשם
דעת וידעתי שאיני כראי הקשתי
לשאול ועמוק משאול קרוב הדבר
אל הנשאל כי הטוב לא ימנע טוב
ואין טוב אלא תורה ואם חתום
תורה ויצור תעורה מי יהנה מהפעולה
העתידה היתר גתר חכם הרעים כי אין
בתוכינו לביאים וחוזים והראנו נפלאות
מתורתך ואי יכלמו כל מבקשיך אנא
השם גל עיני ואביטה לדעת נתיבותיה
ולפרש

כתר מלכות מהרדב"ז

ז

וּלְפָרֵשׁ תַּעֲלוּמִיהָ, וּלְהַבִּיחַ אִוְרָחוֹתֶיהָ,
וּלְהַשִּׁיב טַעַמֵי מִצְוֹתֶיהָ, וְחֻקֶיהָ כִּי בָּם
חִפְצוֹתַי, חֲנֻנְתַּנִּי תוֹרָה, חֲנֻנִי לִימוּדָה,
חֲנֻנְתַּנִּי נְשֻׁמָה, חֲנֻנִי דַעַת וּמַזְיָמוֹה,
חֲנֻנְתַּנִּי שֶׁכֵּל, חֲנֻנִי בֵינָה וְהַשְׁכֵּל
חֲנֻנְתַּנִּי אֲבָרִים רַבִּים, חֲנֻנִי לְהַרְגִילָם
לְמַעֲשֵׂים טוֹבִים, חֲנֻנְתַּנִּי נִכְסִים,
חֲנֻנִי לַחֹן בְּהֵם עֲנִיִּים אֲבֵטֵנִים רְאוּיִם,
אֲנֵה הֵאֵל יַדְעֵתִי כִּי כִּפִּי צוּדָה
שֶׁלִּימוֹתֶךָ כֵּן צוּדָה חֲסֵרוֹנִי וְלִפִּי
רוֹסְמוֹתֶךָ קִצְרָה לִשְׁוֹנִי, וּכְפִי חֲנֻמְתֶךָ
נִבְעַר רַעֲיוֹנִי, וְלִפִּי גְדוּלְתֶךָ לְלֵאמֹה
הֶגְיוֹנִי, וְלִפִּי שֶׁבַחֶיךָ קִצְרָה מֵעֵינֵי
וְחַטְיָה נִדְחָה מִמֶּנִּי, וְלִכֵּן מַעֲשֵׂה
לְמַעַנְךָ וְלֵא לְמַעַנִּי, כִּי יִחַיד וְעַנִּי
אֲנִי, וּבְשִׁבְרֵי אֵל תִּבְשִׁינִי, אֲנֵה

ה

כתר מלכות מהר"ב

ד' בוך כח יצרי, עזכר שארו אכארי
להשתעבד לפניך ולשוב בתשובה
שלימה, אולי אמצא חן בעיניך והיה
לבי לשמור מצותיך ולעשי לעשות
רצונך ורחמי לשית באמרתך ולשונ
תהגה יצקתיך העבר עיני מאור
שוא, ואני משמוע שקר, וכפי מתמוך
בשואחד ובגל, ורצלי לעובה ורוצו
וכל שאר אברי לעבוד אל אחד יתברך
ויתעלה, אלא שיהי אל באפק תוכיותי
ובקצפק אל תדינני, ובאעמך ל תיסרני
כי מי יעמוד לפניו מאה אפק ובצרי
כלפק תסתירני, ואם אני כבג סורר
ומורה, הורני השם דרכך דרך לשכון
אור לאור באור הללים, ואם אני
איש מתכסים, ואיש און ורוע דרכים

כתר מלכות מהרד"ב יא

חסדך גדול עלי והצלת נפשי -
משאול תחתיה על כן אמרתי
אדעה יי. בארץ החיים וואם
כזאת וכזאת עשיתי ממך לא פסיתי
רק אליך חליתי כי עמך הסליחה
למען תורא ומו האיש הירא פמוני
היום אברה מזעמך אליך ואל
רחמך ואל תוכחות מוסריך ואל
ניחוסך ומאימת דינך אנוסה אל
חמלתיך ומפחדך אנוסה ל חסדך
אשר אין להם קץ ותכלית ואחליק
בם עד אשר תאמר סלחת פדברך
אלה הם זקנתי ושבת ושבת
עתה שבת ונחמתי וכפי לפניך ש
שטחתי לשחר את פניך להפיק
רצונך וואם לא עכשיו אמתי כי ימי
חלמו

כתר מלכות מהררבי

הלפני ואנם והנשארים ליה ימקו בעונם ואם
היום אני לפניך מחר עיניך בי ואיני לך
קבלני ורצני ומחר ענני ואחר כבוד תקחיני
ועם העדיקים תאספני ובמנוחות בעלי
תשובה תנחני ועם המנויים בחלד חלקם
בהיים תמנני ואכני לראות בטובת בחיריך
אכרני בטוב עמך ובבנין אולםך וכשם
שראיתיו בחרבנו כך אראה לראות אותי
בבנינו ובשוב ארמון לשבת על כנו
הביטה וראה את חרפתינו כי לארזים
נהפכה טחלתנו טמאו את היכל קדשך
וכל זב ומיצור עבא אל מקום הכרובים
אשר בא את יבא אהרן אל הקדש ביום
הכפורים בדם פרים ושעירים וקשרת
סמים ארבעה פעמים לבד ולא בשאר
ימים ועינינו חזות ונלאות ואין לאל ידינו

כתר מלכות מהרד"ב יב

כי עֲוֹנֵי עַם בְּנוּ וְעַתָּה ה' קָנָא לְשִׁמְךָ
דַּגְדּוֹל הַמַּחֲלֵל בַּגּוֹיִם, וְיַחַד שִׁמְךָ לְכַרֵּם
הַחַיִּים, וְאֵת בַּיִת תַּפְאֲרֶתְךָ תְרוֹמַם, תַּחַת
אֲשֶׁר הָיָה חָרָב וְשָׁמָם, וְחַרְבּוֹת יְרוּשָׁלַיִם
תִּבְנֶה וְתִשְׁכַּלֵּל בַּמַּהֲרָה בְיַמֵּי אָמֵן, וּבֵא
לְעִיּוֹן גּוֹאֵל לְקַבֵּץ נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל יְהִיו
לְרֵצוֹן אֲמַרֵּי פִי וְהַגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ ה' עֲוֹר
וּגּוֹאֵלִי בְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם
וָעַד :

כִּי יִזְדַּע סוּד מִפְעֻלוֹתֶיךָ, בְּעֵשׂוֹתֶיךָ
לְאֹף צַרִּי פְעוּלֹתֶיךָ, וְנָתַתְּ לוֹ עֵינַיִם
לְרֵאוֹת אֹתוֹתֶיךָ, וְאֲזַנִּים לְשִׁמּוֹעַ טְרָאוֹתֶיךָ
וְרֵעִיּוֹן קִצַּת סוּדוֹתֶיךָ, וְפִה לְסַפֵּר תְהִלָּתֶיךָ
וְלִשׁוֹן לְהַגִּיד לְכָל יְבֵה גְבוּרוֹתֶיךָ, כְּמוֹנֵי
הַיּוֹם אֲנִי עֹבְדֶיךָ בֵּן אֲמַתְךָ, הַמְסַפֵּר כְּפִי
קוֹצֵר לְשׁוֹנֵי מַעַט מִזַּעַר מַחֲמוֹתֶיךָ
וְהֵם

כתר מלכות מהרד"ב

והם אלה קיצות דרכיך ומה עצמו ואשר
כי חיים הם למוצאיהם בהם יוכלו כח
שאמריהם להכירך ואם לא ראו פני יקרו
וכל אשר לא ישמע גבורתיך איך יכיר
אלהותיך ואיך תבוא בלבו אמתתך
ויכוון רעיוניו לעבודתך על כן מצא
עבדך את לבו לזכור לפני אלהיו מעט
מזער מראשי תהלותיו אולי בם
מעונע ישה ובמה יתריצה זה אל אדוניו
הלא בראשי אלהי בושתי ונכלמתי
לעמוד לפניך לדעתי כי כפי עצמתי
גדולתך כן תכלית דלותי ושפל דעתי
וכפי תוקף יכולתך כן חולשת יכולתי
וכפי שלמותך כן חסרוני פי אתה
אחד ואתה חי ואתה קיים ואתה
גבור ואתה גדול ואתה חכם ואתה
אלוה

כתר מלכות מה'רדב"ז יג

אלוהי וְאֵנִי גֹשׁ וְרֵמָה עֵפֶר מִן הָאֲזִמָּה
כִּלֵּי מִלֵּא כְלִימָה אֵיכָן דִּוְמָה יַעַל עֹפֶת
רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יֵשׁוּב חֵמֶת עַכְשָׁיוּב
עֲקֹב הַלֵּב עֲרַל לֵב גְּדֵל - חֵימָה
חֹרֵשׁ אֲוֶן וּמְרָמָה גְּבַה עֵינַיִם קִצֵּר
אֵפִים טֵמָא שִׁפְתַיִם נֶעֱקַשׁ מַחֲסִים
וְאֵץ בְּרַגְלַיִם מָה אֵנִי וּמָה חַיִּי וּמָה
גְּבוּרָתִי וּמָה צְדָקוֹתִי נֶחֱשֵׁב לְאֵיךְ כֹּל
יָמֵי דַיּוֹתִי וְאֵף כִּי אַחֲרֵי מוֹתִי מֵאֵיךְ
מוֹבָאִי וּמֵאֵיךְ מוֹצֵאִי זֶהְנָה בָּאתִי לְפָנֶיךָ
אֲשֶׁר לֹא כֹדֶת בְּעֵצוֹת מִצַּח וְטֵמָאֵת
רַעֲיוֹנַיִם וַיִּצֵּר אֹנֶה לְגִילּוּלָיו פִּנּוּהוּ
וְתֵאוּזָה מִתְגַּבְּרָה וְנֶפֶשׁ לֹא מִטּוֹהָרָה
זֵלֵב טֵמָא אֲזוּבָד וְנֵרְמָה וְגִוּף גְּבוּף ~
מִלֵּא אֶסְפֶּסוּף יוֹסִיף וְלֹא יִסּוּף :
אֱלֹהֵי יַד עֲתִי כִּי עֲזָוֹתִי עֲצָמוּ סִפּוּר
וְאֲשֵׁמוֹתִי

כתר מלכות מהרדב"ק

וַאֲשַׁמּוֹתַי עֲצָמוּ מִלְּזָכוֹר, אַךְ אֶזְכּוֹר
כְּטַפָּה מִן הַיָּם, וְאֶתּוֹדָה בָּהֶם, אֲנִי
אֲשַׁבֵּיחַ שְׂאוֹן גְּלִיהֶם, וּדְכִים, וְאֵתָהּ תִשְׁמַע
הַשָּׁמַיִם וְסִלַּחַת, יֵאֱשַׁמְתִּי בְּתוֹרַתְךָ בְּלִיתִי
בְּמִצְוֹתֶיךָ גְּעַלְתִּי בְּלִבִּי וּבְכֹחַ פִּי, דְּבַרְתִּי דוֹפִי
הַעֲוֹתִי, וְהִרְשַׁעְתִּי, זָדוֹתִי, חֲמַסְתִּי, נְטֹפְלוֹתִי
שִׁקְרִי, יַעֲצִבְתִּי רֵעַ לְאִיִּךְ חֶקֶר, כְּזָבְתִי לְצַדִּיקִי
מִרְדוֹתִי, נִאֲצַתִּי סְרָרְתִּי, עֲוִיֹתִי, פְּשָׁעֵתִי
וְעוֹרֶךָ דִּקְשַׁתִּי, קִצַּצְתִּי בְּתוֹכָהוֹתֶיךָ רִשְׁעִים
שָׁחַתְתִּי דַרְכֵי, תַעֲשִׂיתִי מִמַּהֲלָכֵי עֲבָרְתִי
מִמִּצְוֹתֶיךָ וְסִרְתִּי, וְאֵתָהּ צְדִיק עַל כָּל הַבָּא
עָלַי כִּי אֵמֶת עֲשִׂיתָ וְאֲנִי הִרְשַׁעְתִּי
אֱלֹהִי, נִפְלוּ פְנֵי, בְּזָכְרִי כָּל אֲשֶׁר הִכְעִסְתִּיךָ
כִּי עַל כָּל טוֹבוֹת אֲשֶׁר גָּמַלְתָּנִי, רַעַל
גָּמַלְתִּיךָ, כִּי בְרֵאתָנִי, לֹא לִיצוֹרֶךָ, רַק לְזוֹבָה,
וְלֹא בְהִכְרַח, כִּי אִם בְּרִצּוֹן וְאֵהָבָה, וְיָרֵם

היותי

כתר מלכות מהרר'בז יד

היותי במסרך קדמתני, ונפחת רוחבי
והחיתני, ואחרי צאתי לאויר העולם
לא שבתני אבל כאב חומל גדלתני
וכאומן את היונק אומנתני על שדי
אמי הבטחתני ומנעי מותיך השבעתני
ובבואי לעמוד על עמדי חזקתני וקחתני
על פרועותך והרגלתני, וחכמה ומוסר
למדתני ומכל צרה וצוקה חלצתני
ובעת זעם ביצול ידך הסתרתני וכמה
צרות נעלמו מעיני, ומקדם גאלתני ונצטון
בא התלאה הקדמת רפואה למכתי
ולא חזעתני ובעת לא נשמרתי מכל
נזק אתה שמרתני ובבוא בין שאני -
צרות שברת מלתעות כפירים ומשם
הוצאתני ובחול עלי חלאים רעים
נאמנים חנם רפתני ובבוא שפטיך
הרעים

כתר מלכות מהרדב"ז

הָרַעִים עַל הָעוֹלָם, מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנִי, וּמִדְּבַר
מַלְּטָתִי, וּבְרַעַב זָנַתְנִי, וּבִשְׂבִיעַ כִּלְכַּלְתָּנִי,
וּבַהֲכַעְסִי אֹתְךָ, כִּי אֲשֶׁר יוֹסֵר אִישׁ אֶת
בְּנוֹ יִסְרְתָנִי, וּבִקְרָאִי מִיִּצְרֹתַי, נַפְשִׁי יִקְרָה
בְּעֵינֶיךָ, וּרְקָס לֹא הִשְׁיִבוֹתָנִי, וְעוֹד הִגְדַּלְתָּ
וְהוֹסַפְתָּ עָלַי כָּל יוֹם, בִּתְתֶךָ לִי אֲמוּנָה שְׁלִימָה
לְהִאֲמִיץ כִּי אַתָּה אֵל אֱמֶת, וְתוֹרֶתְךָ אֱמֶת,
וּגְבִיֶיךָ אֱמֶת, וְלֹא נָתַתָּ לִי חֶלֶק עִם מוֹרְדֶיךָ,
וְקַמְיָךָ, וְעַם נָבֵל נִשְׁאַצּוּ שְׂמֶךָ, אֲשֶׁר בְּתוֹרֶתְךָ
יַעֲלִיבוּ, וּבַעֲוֹבֶיךָ יִרְיִבוּ, וְנִצִּיֶיךָ יִכְאִיבוּ.
מֵרְאִים תּוֹמָה, וּתְחַתִּיָּה עֲרֻמָּה, מֵרְאִים נֶפֶשׁ
זָכָה וְנִשְׁהָרֶת, וּתְחַתִּיָּה תַעֲמוּד הַבְּהִרְרָה,
כִּכְלִי מֵלֹא כְלִימָה, רְחוּץ מִחוּץ בְּמִי עֲרֻמָּה,
וְכֹל אֲשֶׁר בְּתוֹכוֹ יִטְמָא, קִטְנֹת מִכָּל
הַחֲסָדִים, וּמִכָּל הָאֱמֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת
עֲבֹדְךָ אֲמֵן ה' אֱלֹהֵי אֹדְךָ, כִּי נָתַתָּ בִּי
נֶפֶשׁ

כתר מלכות מהרדב"ז טו

נֶפֶשׁ קְדוּשָׁה וּבְמַעֲשֵׂי טְמֵאתֶיהָ וּפְיֵצֵר
הֲרַע חֲלֵתֶיהָ וְגֵאלֵתֶיהָ וְהִנֵּה גִבֹר עָלַי
וְהִפִּיץ חֲלָלִי וְלֹא נִשְׁאַר אֵלַי כִּי אִם מִחֲנֹה
רַחֲמֶיךָ אֵדַךְ אֲדַע כִּי בַם אֶתְקַפְנֶנּוּ וַיְהִי
לִי מַעַר לְעֲזֹר אֱלֹהֵי אֲנוּכָל נֶכְהָבוּ
וְאֶגְרַשְׁנֶנּוּ יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵי
לִבִּי אֵת יִצְרֵי הָאֲכָזִרִי וְהִסֵּר פָּנֶיךָ
מִחֲטָאֵי וּמֵאֲשָׁמַי אֵל תַּעֲלִיזֵי בְּחַצֵּי יָמַי
עַד אֶכֶּן עֲיֹדָה לְדַרְכֵי וַיְצַדֵּתִי לְיוֹם נַסִּי עֲלֵי
כִּי אִם אֵצֵא סְעוּלָמֶךָ כְּאִשׁוּר בְּאֵתִי
וְאִשׁוּב עֲרוֹם לְמִקוּמִי כְּאִשׁוּר יֵצֵאתִי
לְמַה גִּבֹר אֲתִי וְלִרְאֹת עַמִּי לְקִרְאֹתִי
טוֹב לִי עֲזֹד אֵנִי שָׁם מֵצֵאתִי לְהִגְדִּילִי
וְלִהְרַבּוֹת אֲשָׁם אֲנִי הַטְּהִים בְּמִדַּת רַחֲמֶיךָ
שֶׁפִּטְטֵנִי וְכִּי בְּאִפְךָ פִּן תִּמְעַטְטֵנִי כִּי מִדָּה
הֵאָדָם כִּי תִדְעֵהוּ וְהַבֵּל נִדְרָה אִיךָ
בְּמִשְׁקָל

כתר מלכות מהר"ב

במשקל תביארו ובעלותו במאזני משקל
לא יכבד ולא יקל ומה יסכוך לה לעשות
לרוח משקל מיום היותו הוא נגמ
ונענה נגוע מוכה אהים ומעונה ראשיתו
מוץ נהדף ואחריתו קש נדה ובהיו פעשב
נשדף והאהים יבקש את נדה מיום
צאתו מרחם אמו יגוז ללו ואנחה
אם היום ירום מחר תולעים ירום המוץ
ידפנו והקוץ יגפנו אם ישבע ירשע
ואם ירעב על פת לחם יפשע לרדוף
העושר קלו נשריו וישכח המות והוא
אחריו בעת המצר ירב אמריו ויחליק
דבריו וירבה נדריו ובצאתו למרחב
יחל דבריו וישכח נדריו ויחלק בריא
שעריו והמות בחדריו וירבה שומרים
מכל עבר והאורב יושב לו בחדר והוא
לא

כתר מלכות מהרדב"ז עז

לא יעצרונו גדר מבוא אל הערר בא ולא
ידע במה ויחי ולא ידע כמה וישמר
ולא ידע במה בילדותו הולך בשרירותו
וכאשר תחל רוח ה' לפעמו ותעורר לאסוף
חיל והוץ ויסע ממקומו לרכוב אניורת
ולדרוך בציות ולהביא נפשו במעונות
אריות והיא מתהלכת בין החיות ובחשבו
כי רב חודו וכי פביר מצאה ידו בשלום
שודד יבאנו ועיניו פקח ואיצנו וכל עת
הוא מזומן לתלאות חולפות ובאות ובכל
שעות מאורעות בכל הרגעים לפגעים
ובכל הימים עליו אמים אם רגע יעמוד
בשליוה פתע תבאנהו חוזה או במלחמה
תבא ותרב תגפדו או קשת נחושה תחליפהו
או יקיפדהו יגונים או ישטפדהו מים ידונים
או ימצאנהו חלאים רעים ותאמנים על

כתר מלכות מהרדב"ז

יהיה למשנה על לפשו, וימצא מרור
פתנים בדבשו, ובעת כמבו יגדל שכלו
ידל ויערים יתקלסו בו, ותעלוהים ימשו
בו, ויהיה לשורה על יוצאי מעיו ויתכרו
לו כל יודעיו, ובבא עתו יצא מחצרו
לחצר מות, ומצל חדריו לצלמות, וינשט
רקמה ותולע, וילבש רימה ותולע, ויעפר
ישכב, וישוב אל יסודו אשר ממנו.
חוצב, ולא יש אשר אלה לו מתו ימצא
עת תשובה, לרחוץ חלאת משובה, והיום
קצר והמלכה מרובה, והנוגשים אצים
חשים ורצים, והזמן ממנו שזחק, ובעל
הבית דוחק, לכך נא אלהי, אכור אלה -
התלות אשר על אדם באות, ואם
אני הרעותי, אתה ישיב, ואל תגמור
מדה במדה, לפי ש אשר עונותיו בלי

כתר מלכות מהרדב"ז טוב

מדה ובמותו ילך בלי חמדה
אלהי אם עוני מנשא גדול מה
תעשה לשמך הגדול ואם
לא אוחיל לרחמך מי יחוס עלי
חנין ממך לכן אם תקטלני לך איחל
ואם תבקש לעוני אברח ממך אליך
ואתכסה מחמתך בצלך ובשוליך
רחמך אחיך עז אם רחמתי ולא
אשאלך כי אם ברכתני זכור לא
כי פחומר עשיתני ובאלה התלאות
נסיתני על כן לא תפקוד עלי
כמפללי ואל תאכילני פרו
פעלי והארך לי אפק ואל תקריב
יומי עד אכילן צדקה ללחך
לשוב אל מקומי ואל תחזיק
עלי למחר לשלחני מן הארץ

ומשפחות

כתר מלכות מהרדב"ז

וּמִשְׁאֲרוֹת אֲשַׁמֵּנִי מְרֹרוֹת עַל מַכְמֹי
וּבְהַעֲלוֹתְךָ בְּמִשְׁקַל עֲוֹנוֹתֵי שִׁבְעַת
לֶךְ בְּכַף שְׁצִיזָה תִּלְאֹתַי וּבְכַף כִּרְיִי
רִשְׁעֵי וּמַרְדֵּי זְכוֹר עֲוֹנֵי וּמַרְדֵּי
וְשֵׁים אֱלֹהֵי זֹכֶה אֱלֹהֵי וְזָכוֹר זָה
אֱלֹהֵי כִי זָה כָּמִה לְאֶרֶץ צוֹר
צַרְפַּתָּנִי וּבְכוֹר גְּלוֹת בְּחַצְרֵי
וּמְרוֹב רִשְׁעֵי צַרְפַּתָּנִי וְלֹא שְׁרַפְתָּנִי
וְדַעְתָּנִי כִי לְטוֹבֵתִי נָסִיתָנִי וְאֶמְתָּה
עֲוֹנֵתָנִי וְלֹא טִיֵּב לִי בְּאַחֲרֵיתִי כִּי
בְּמַבְחָן דֵּתִלְאֹת לְכֹן אֱלֹהֵי יְהוָה
עָלֵי רִחֲמֶךָ וְעַל תְּכִלָּה עָלֵי לְעַמְּךָ
וְעַל תִּגְמָלָנִי כִּמְעַבְדֵי וְאֶמְוֹר
לְמִלְאֲךָ הַמְשַׁחֲוֹת דֵּי וּמְוֹר
מִעֲלֹתֵי וְיִתְרוֹנֵי כִּי תִבְקַשׁ לְעֲוֹנֵי
וְתִשָּׁם עָלֵי מִשְׁמַר וְתִצְוֶינִי כִּתְוֵה

כתר מלכות מהרדב"ן חי

מכמר הלא ימי חלף רובם ואינם
והנשארים ימקו בעונם ואם היום
לפניך הניני מחר עניך בי ואני
ועתה למה אמות כי תאכליני האש
הגדולה הזאת אלהי שמים עניך
עלי לטובה לשארית ימי מעטלים
ואל תרדוף השרידים והפלטים
והפלטה הנשארת מברד מהומותי
אל יחסר לנה ילק אשמותי כי
יעיר כפק אני ומה יסכון לך כי
רמה תקחני לאוכל יגיע כפק כי
תאכל
יהי רצון מלפניך ה' אלהי לשוב
עלי ברחמך ולהשיבני בתשובה
שלימה לפניך ולתחילתי תכין לבי
ותק שייב אניך ותפתח לבי בתורתך
ותטע

כתר מלכות מהרדב"ז

ותשע ברעיוני יראתך ותגדור עלי
גרות טובות ותבטל מעלי גרות
רעות ואל תביאני לידי נסיון ולא
לידי ביישון ומכר פגעים רעים
הצילני ועל יעבור הוות ביצרך
תסתירני ודיה עם פי בהגיוני
ושמור דרכי מחשוא בלשוני
וזכרני בזכרון ורצון עמך ובבנין
אולמך לראות בטובת בחיריך
ואפני לשחר לבדך משמם והחרב
ולרעות אבניו ועפרותיו ורגבו
חרבותיו ותבנה שוממותיו
אלהי ידעתי המתחננים לפניך יליצו
עליהם מעשלים טובים אשר הקדימו
או יצדקותיהם אשר הרימו ואני לא
בי לא צדק ולא כשר לא חסד ולא

כתר מלכות מה'רדב"י יט

יושר לא תצוניה, ולא מרה טובה,
לא עבודה, ולא תשובה, לכן אל
תסתר פניך ממני, ומלפניך אל
תשליכני, ובעת מן העולם תוציאני
לחיי העולם הבא בשלום תבאיני
ועם החסידים בכבוד תושיבני
ועם המנויים בחלד חלקם תמנני
ולאור באור פניך תזכני, ותשוב
תצוני, ומתהומות הארץ תשוב
תעליני, ואמר אדך ה' כי הנפרת
בי ישוב אפך ותנחמיני, ולך חסד
על כל הטובה אשר גמלתני, ואשר
עד יום מותי תגמליני, וביראתך
הטדורה, אל אחד תחזקני, ובטרתך
תשמיימה תאמציני, ועל כל יד אני
חייב להודות לך לך לשבח לפאר

ולרומם

כתר מלכות מהר"ב

ולרומם ולברך ולקדש וליוחד את שמך
הגדול הגבור והנורא בפי ישראל
תתברך ופלישון חסדים תתקדש
ובקרוב קדושים תתהלל ובלהקת
אראלים תתפאר ותתהדר תשתבח
בפי רחומיך תתקדש בפי קדושיך
תתרום בפי מלאכיך תתיחד בפי
מיחדך תתנשא בפי מנשאיך כי אין
כמוך באלהים ה' ואין כמעשיך
ובמחנות חיות ואופנים וכרובים ועירין
קדישין תתנשא ותתעלה בשמים
ממעלה ותתיחד בפי מיחדך במורה
ופחד עמך ישראל עם אחד בשמים
ממעלה ועל הארץ מתחת אין עוד
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
ה' צור וגואלי:

תם תם תם

עבודת יום הכפורים

אֶתְּהַלְכֵם כְּעֹלָם מִרְאֵי שְׂדֵה תִבְלָה וְהַכֹּהֵן
פָּעֵלֶת וּבְרִיּוֹת בּוֹ יִצְרָת :

בְּשֹׁרֶךְ עֹלָם תִּהְיוּ וּבְהוֹ וְחֵשֶׁךְ עַל פְּנֵי הַתְּהוֹם
גְּרֵשֶׁת אֹפֶל וְהַעֲבִת לֹגֵה :

זוֹרֵם תִּבְנִית הָאָדָם מִן הָאֲדָמָה יִצְרָת וְעַל
עֵינַי הַדַּעַת אֹתוֹ הַפְּקִדֵת :

דְּבִרְךָ זָנַח וְנִזְנַח מֵעֵדֶךָ וְלֹא כִלִּיתוּ לְמַעַן ~
אֶרֶךְ אִפִּיךָ :

הַגְּדִילֶת פְּרִיּוֹ וּבִרְכַת זְרַעוֹ וְהַפְּרִיתֶם בְּטוֹבְכֶיךָ
וְהוֹשִׁבְתֶם שְׂקֵט :

וַיִּפְרְקוּ עוֹל וַיִּאֱמְרוּ לֵאלֹהֵי סוּר מִמֶּנּוּ וְהַסִּירוֹת
יָד כְּרָגָע אֹמְלֵלוֹ כַּחֲצִיר :

זְכַרְתֶּם בְּרִית יְסוֹד אֲבָא לְתַמִּים בְּדוֹרוֹ וּבִזְכוּתוֹ
שְׁמַת לְעוֹלָם שְׂאֵרִית :

הַזֹּקֵד גְּבוּרָה תִפְאַחַת בְּרִית מֵאִירִים קִשְׁת בְּצִיחַ
הוֹד יְסוֹד לְמַעַן כִּרְת וּבִאֲהַבַת לְיַחֲוֹחוֹ בְּנֵי

ברכת

עבודת יום הכפורים

ברכת :

שֶׁעָרַב בְּעֵשְׂרֵם וּבָנוּ מִזֶּדֶל וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר

וַיַּעֲלֶה וַיִּבְקֵעַ הַרְקִיעַ לְהִלָּחֵם בּוֹ :

יְהִי רַחֲמֵיךָ אֱלֹהֵינוּ פְתָחוּם כְּכֹכַב זָרַח מֵאֵוֶר

כְּשֵׁרִים לְהַאִיר בְּחֹשֶׁךְ :

כִּי עָסַף הַפֶּרֶת בְּשׂוֹרֶךְ פִּעְלוֹ וְלִמְעַת מִשְׁבְּרוֹ

לִבְבוֹ חֲקֵרֶת :

לְוִיֶּיךָ חָן וְחֶסֶד מִמֶּנּוּ הוֹצֵאתָ סְלוֹ

שֶׁהוֹרֵךְ מִכְבֵּשׁ נִבְחָר :

מִגֵּזַעַן אִישׁ תָּם הוֹצֵאתָ לְתוֹם בְּבִרְיֶיךָ

מִרְחֹם לִפְקֹחַ :

נִתְרַחַץ לֹו שְׁלִים עֵשָׂר שָׁבָטִים אֱלֹהֵי עַלְיוֹן

עֲמוּסִים מִבְּטֵן לְקָרְאֵנוּ :

שֶׁמֶת עַל לְוִי לְוִיֶּיךָ חָן וְחֶסֶד וּמִכָּל אֲדָמוֹ

כִּתְרָ לֹו עֲטֵרֶת :

עֲמָרֵם נִבְחָר מִזֶּרַע לְוִי לְעֵת אֲהָרָן יוֹד הָיוּ וְיוֹן הָיוּ עֲבָד

עבודת יום הכפורים

משירת מתיכאל :

תִּכְבַּת כָּל־אֱלֹהִים יְסוּד אֲבֵנֵי מַבְדֵּל לְהִצְלוֹם לְכַבֹּד—

אֶהְרֹץ כָּל־כְּפָרָה לְיִשְׂרָאֵל שְׂמִתֹּן וְעַל

יָדוֹ סְלִיחַת הָעֹן נָתַתְּ :

הַנְּחִיחַ אֶהְרֹץ מִגְּזֵעוֹ יַעֲמוּד כִּהְיֶה גְדוּל לְשִׁירֹת

לְפָנֶיךָ בְּיוֹם הַסְּלִיחָה :

תִּזְכְּרֵנִי מִעֲשֵׂה לְעִבּוּדֵי הַיּוֹם שֶׁבִיעֵת יָמִים

בְּזָבוּרֵינוּ לְמִוֶּדֶד וּמִפְּרִישֵׁיךָ אוֹתוֹן מֵאֲשֶׁתֶּךָ

וּמִזֵּיךָ עָלַי שְׁלֵמֵי וְשִׁבְעֵיךָ חוּץ מֵאֵם

חָלוֹ בַשַּׁבָּת וּמִתְקַלֵּים לוֹ כִּהְיֶה אֶהְרֹץ

תַּחֲתֵינוּ :

שְׁלֵמֵי זִמְנֵי הַעֵם תְּמִיד יִסּוּבְבוּהוּ עַד בֵּית

זֶם הַעֲשׂוֹת יְסוּד לְמַלְכוּת וּמִסְרֹוֹהוּ לְזִמְנֵי

כְּהוֹנֵה לְלִמְדוֹ חֲפִיצַת הַקְּטָרֹת וְהַשְּׁבִיעֵנוּ

וְאוֹמְרִים לוֹ :

עבודת יום הכפורים

רָאָה לִפְנֵי מִי אַתָּה נִכְנָס לְמִקְוֵם אִישׁ לְהַבִּית
שֶׁלֶּהֲבִית :

קָהָל עֲדֵינֵנוּ עֲלֶיךָ יְסֻמוּכוּ וְעַל יָדְךָ תִּהְיֶה
סְלִיחַתֵּנוּ :

צִוְוֶהוּ וְהִרְגִּילֵהוּ עַד בֵּנֵי יוֹם הַעֲשׂוֹר וְעַרְב
יוֹם הַכִּיפּוּרִים שְׂחֻרִית מְעַמִּידֶיךָ אוֹתוֹ
בְּשַׁעַר הַמִּזְבֵּחַ וּמַעֲבִירִים לִפְנֵי פָרִים
וְאִילִים וּכְבָּשִׂים כִּדְי שִׂיחָא מִכִּר
וְרָגִיל בְּסֵדֶר הַעֲבוּדָה וְכֹל הַלֵּלִי לֵלֵה
דּוֹרֵשׁ וְקוֹרֵא אִו קוֹרֵיךָ לִפְנֵינוּ וּמַעֲסִיקֵךָ
אוֹתוֹ עַד שִׁיגִיעַ עָמֶךָ הַשְׂחִיטָה :

פֶּרֶשׁוֹ לֹו סְדֵיךָ שֶׁל בּוֹיךָ בְּעֵת הַגְּעִית שְׂחִיטָת
כֶּבֶשׂ הַתְּמִיד לַעֲשׂוֹת לוֹ מְחֻצָּה
בִּינוּ וּבִיךָ הַעֵם :

עָוֶשֶׁה מִצְוֶה בְּאִימָה וּבִירְאָה וּבִזְרֵק עֲלֵנוּ
מְחֻצָּצֵי טְבִילָה :

עבודת יום הכפורים

שמי על מצוה לקיים דתו ופא לזן לבור
הטבילה שבשער המים ומחול היתה
ופשט בגדי חול וירד וטבל כמזן שהנזאר
ועלה ונסתפג :

נר צנו לזן בגדי זהב ולבש וקדש יז
ורגליו :

מזר בא לזן לעזרה ומקבל את כבש
התמיד ושוחט בו רוב שלנים ומצוח
כחך אחר לגמור השחיטה והוא
מקבל את הדם ואורקו על המזבח
כמצותו :

להיכל יכנס להיטיב חמש הצרות ולהקטיר
קטרת הבקר ולהטיב את שרתי
הצרות הגשארות וייצא והקריב
את הראש ואת האיברים כמצותן :

בכר יום יעשה מנחת הסלית ומנחת
החביתין

עבודת יום הכפורים

3

הַחֲבִיתִין וַיִּסַּךְ אֶת הַיַּיִן בְּכֹל יְמֵי יוֹשֵׁר וְיָאֵם לֵאלֹהֵי
 בְּשַׁבַּת הַיּוֹם וְבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִת מִקְרִיב שְׂעִי כַּבְשִׂים שֵׁל מוֹסֵף
 שֶׁבֶת וּמִלֶּחֶם וְיֵס כֵּלָּם כְּמִצְוַתְךָ וְעֹרֹכִים לְאֵם הַפְּלִיג
 וּמִקְטֹרֶת זֶבַע כִּיץ כְּמִשְׁפֵּטְךָ וְאַחַר כֵּן מִקְרִיב אֶת
 הַפָּר וְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים שֵׁל מוֹסֵף הַיּוֹם וְכֹלֵם
 עֹלֹת וְעִשָּׂה אֹתָם וּמִנְחָתָם כְּמִשְׁפֵּטָם :
 וּבֹא מִיד לְבֵית הַפְּרוּה וּבִקְוֹרֵשׁ הַיְתֵה
 וַיִּפְרֹשׂ לוֹ סִדִּיץ שֵׁל בּוּץ בֵּינָם לְפִיץ
 הַעֵם כְּבִרְאשׁוֹנָה :

טָרָם יִפְשׁוּט בְּגָדֵי זָהָב מִקְרֵשׁ בְּנֵקִיזֵת
 יָדָיו וְרַגְלָיו מִקִּיתוֹן שֵׁל זָהָב :
 חָרָל וּפִשְׁט בְּגָדֵי זָהָב וַיֵּרֵד וּשְׁבַל כְּמוֹ
 שִׁטְבָל וְעִלָּה וְנִסְתַּפַּג :

תְּהַבִּים מִעֲבִיר וּלְבָנִים לֹבֵשׁ שֵׁעֲבוּדָה
 הַיּוֹם כְּבִגְדֵי לְבָן :

וּבְמֵי הַר וּמִיָּד שֵׁל יָדָיו וְרַגְלָיו וּבֹא לוֹ תַחֲלָה
 אֵצֶל

סדר עבודת יום הכפורים

אֵיךְ פָּרוּ וּפָרוּ הָיָה עֹמֵד בְּצַמּוֹן הָעֲזָרָה
בְּיַד הָאוֹלָם וְלִמְזִבַּת רֵאשׁוֹ לְהָרוֹם
וּפָנָיו לַמַּעֲרָב וְהִכְהִין עֹמֵד בְּמִזְרַח
וּפָנָיו לַמַּעֲרָב :

הָיָה עֹמֵד בְּהִימָה יָדָהּ וְיָדָהּ וְיָדָהּ לְפָנָיו מִיָּד
עַל־יוֹן וְהוֹמַר עָלָיו דְּבָרֵי
וְיָדָהּ :

וְסִמֵּךְ שֵׁת יָדָיו עָלָיו וְהִתְוֹדָה נֶכְךְ הָיָה
אוֹמֵר אֲנִי הֵשֵׁם יְהוָה

הַיּוֹת שְׁלֵלָה מִקְבֵּל בְּיַד אֱלֹהֵי שְׁלֵלָה
וְיָדָהּ מִלְּפָנֶיךָ

הָיָה סוֹד עֲצֵמוֹת לְבָרִיאַת הָאֱלֹהִים בְּעֵינָיו וְהוֹמַר בְּיָדָהּ
חֲטָאתִי פָּגַם בְּמַלְכוּת צַפֵּי עֵוִיתִי

פָּגַם בְּצִוֵּי אֱלֹהֵי וְהוֹמַר בְּיָדָהּ פָּגַם צִשְׁמָה בְּהוֹמַר לְפָנֶיךָ
פִּשְׁעֵתִי

אֲנִי וּבְתִי אֲנִי בְשֵׁם יְהוָה בְּהוֹמַר פֶּסֶר
נָא לְחַטָּאִים וְלַעֲוֹנוֹת וְלַפְשָׁעִים
שְׁחַטָּאתִי וְשֵׁ עֵוִיתִי וְשֵׁ חַטָּאתִי לְפָנֶיךָ -

אֲנִי

אני ואתי כפתוב בתורת משה עבדיך כי
ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל
חטאתיכם לפני יהוה ^{בסוד} והכהנים
והעם ^{נדר הא ואו הא} העומדים בעזרה
כשהיו שומעים את שם המפורש שהוא
יוצא מפי כהן גדול בקדושה ובטהרה היו
קורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם ואומרים
ברוך ^{חכמה} שם ^{בזכה} כבוד ^{חסד} ^{לבנה} תפארת ^{מלכותו}
לעולם לא ועד: אז הוא היה מתפויק
לגמור את השם כנגד המברכים
ואומר להם תטהרו: ואתה בטובך
מעורר רחמין וסולח לאיש חסידך:
דרך ובה לו לשער ניקנור והוא למחרת
העזרה לצפון המזבח הסגל מימינו
וראש בית אב משמאלו ושלם
שני שיערים ^{חכמה וכלכלה} ^{לכל יופת לנו}

פניהם

פניהם למערב, ואחוריהם למזרח, אחד
לימינו ואחד לשמאלו, שרף בקלפי והעלה
שני גזרות, ליתנם על שני השעירים, אם
של שם עלה בימינו, הסגן אומר
לו, אישי כהן גדול הגבה ימיןך,
ואם עלה בשמאלו, ראש בית אב
אומר לו אישי כהן גדול הגבה

שמאלך:

גזר של שם חכמת צוה להכליל בקדושה כשנותנו

על השעיר אומר לה

יהוה במלכות: אבג יתן קדע שטן

נגד יכש, בטור צתג, חקב טנע

גל פזק, שקו צית אלו הם שלשת שמות

ישם מ' זמל ב'ה, יהנה יוד הא ואו הא יוד ואו דלת, הא אלף

ואו אלף ואו, הא אלף, אלו הם מ' אותיות חטאת:

והשומעים אומרים ברוך חכמה שם ב'צא

עבודת יום הכפורים

כבוד מלכותו רב אל לעולם לעולם ועד
 בישעיר עיניאל בלילה זקל אפת נוצה לשון של
 זהורית משקל של שלעים
 בין קרניו יקשור ויעמידהו
 בשער המזרח כנגד בית
 שילוחו

שיר

בשעיר שדהו של שם חכמת טגה
 יקשור לשון של זהורית כנגד
 בית שחיטתו בצוארו ובא רז
 שליה אמל פרו ואומר עליו
 וידו ביתו וידו אחיו להכהלים
 וסמך שתי ידיו עליו ולהתודה ופך
 ליה אומר אנה השם יהודה
 באסד חטאתו פלס במלכות
 צפעה עויותי פלס באשור אנפין רוח פשעתי
 פלס באימא לשמה לפלך אצני וביתי ובני
 אהרן

עבודת יום הכפורים

לעולם לאלה ועד ואז הוא היה מתכוין לגמור

את השם סגור המפרכים ואומר

להם תטהרו תצמין ^{אליה באת בלש}

ואתה מטובך מעורר

רחמיה וסולח לשובט משרתיך

אחר וירוי שקד בעצמה לעשור

וחטאתו וחטאת העם

בדק ספין ושחט פרו פשחיתו

הראשונה וקבל דמו במזרק

טהור: מיצ

גם לחברו יתטהרו למרס בדמו

כדי שלא יקרוש

רם פרו ית הנחן ביד ית שממרס

בו על הרובד הרביעי של היכל

מבחוץ ונטל מחתה של זהב

אדום

אָרום קָלָה מַחֲזֵקֶת שְׁלֹשָׁה קַבִּין וַיְדַה אַרְוֶכָה
וַיַּעֲלֶה בְּאֵמִצֵּעַ הַכֶּבֶשׂ לְרֹאשׁ הַמִּזְבֵּחַ וּפִינֵדָה
מִן הַגְּחָלִים שֶׁמֶחֶצִיתָן גָּחֳלֵת וּמֶחֶצִיתָן
שֶׁלֶדֶבֶת וַחֲתָה מִן הַלֹּחֲשׁוֹת מִצֵּד
מִעֵרֵב וְהוֹרִידָה מִלְּאֵה גְחָלֵי אֵשׁ
וְהִנִּיחָה עַל הָרֹבֵד שֶׁבַע עָזָרָה :

הַיִּצִיאֵה לּוֹ פֶּה רִיקָן וּמִחֲתָה מִלְּאֵה
קְטֹרֶת דְּרָקָה מִן הַדְּרָקָה : שֶׁהַמַּלְכוּת עוֹלָה

בְּיַצֵּחַ הַזֶּה הוּא יְסוּד דְּאֵימָה סוּד שֶׁלֹּשָׁה מַלְלִים יְתִירִים :

וְחֶפֶן מִמֶּנֶה מִלֵּא חֶפְנֵינוּ לֹא מַחֲזֵקוֹת וְלֹא
גְדוּשׁוֹת אֶלֶּא טַפּוּפוֹת וְנִתֵּן לְתוֹךְ
חֶבֶף וְנוֹטֵל בִּימֵינוּ הַמִּחֲתָה שֶׁל
גְּחָלִים וּבִשְׂמֵאלוֹ פֶּה הַקְּטֹרֶת :

חֵירָה עֵצְמוֹ וְנִכְנָס לְקִדְשׁ כֶּתֶר דְּבִרְיָאָה שֶׁפְּלִים
שָׁלוֹ **גִּבְדָּה גִּבְדָּה** מַלְכוּת לִמְצִיחוֹת וְאֶחָדֵינוּ ~

אֵג אֵצֶדֶד אֵמִידֵינוּ אֵמִידֵינוּ

הַקְּדָשִׁים

עבודת יום הכפורים

הַקְדָּשִׁים חַמְסָה דַּפְּנֵיהֶם אֱלֹהֵי יוֹד הִי וְאַחֲזֵרֶיהָ אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי הִי אֱלֹהֵי
הִי יוֹד אֱלֹהֵי הִי יוֹד הִי דַּבְּרֵיהֶם דַּפְּנֵיהֶם אֱלֹהֵי לַמֶּד פֶּאֶה הִי יוֹד יוֹד וְיוֹד דְּלֵת
הִי יוֹד וְאַחֲזֵרֶיהֶם אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי לַמֶּד אֱלֹהֵי לַמֶּד פֶּאֶה אֱלֹהֵי לַמֶּד פֶּאֶה הִי
אֱלֹהֵי לַמֶּד פֶּאֶה הִי יוֹד אֱלֹהֵי לַמֶּד פֶּאֶה הִי יוֹד אֱלֹהֵי לַמֶּד פֶּאֶה הִי יוֹד וְאַחֲזֵרֶיהֶם
אֱלֹהֵי לַמֶּד פֶּאֶה הִי יוֹד יוֹד וְאַחֲזֵרֶיהֶם אֱלֹהֵי לַמֶּד פֶּאֶה הִי יוֹד יוֹד וְאַחֲזֵרֶיהֶם
אֱלֹהֵי לַמֶּד פֶּאֶה הִי יוֹד יוֹד וְאַחֲזֵרֶיהֶם אֱלֹהֵי לַמֶּד פֶּאֶה הִי יוֹד יוֹד וְאַחֲזֵרֶיהֶם
אֱלֹהֵי לַמֶּד פֶּאֶה הִי יוֹד יוֹד וְאַחֲזֵרֶיהֶם אֱלֹהֵי לַמֶּד פֶּאֶה הִי יוֹד יוֹד וְאַחֲזֵרֶיהֶם

מַלְכוּת דְּאַחֲזֵרֶיהֶם שֶׁהוּא עֵתִיק דְּבִרְיָאָה וְהַנִּית הַמַּחֲזֵת

בֵּין בְּדֵי הָאָרוֹן נִצַּח הַיּוֹד הַיּוֹדִי וּבַבִּירַת

שְׁנֵי מַנִּיחָה עַל אֶבֶן הַשְּׁתִּיָּה

חֶפֶן כָּל הַקְּטָרֹת בַּחֲפָנָיו וְנָתַן עַל הַגְּזָחִים
לִצַּד מֵעֵרֶב וּמִמֶּתִיךְ שָׁם עֵצִי
שֶׁנִּתְמַלֵּא הַבַּיִת כּוֹלוֹ עֵשָׂן

טְהוֹר לֵב טַמְטָם עֵינָיו וְשָׁב לְאַחֲזֵרֶיהֶם
פָּנָיו לְקֹדֶשׁ וְאַחֲזֵרֶיהֶם לְהִיכָל עֵצִי
שֶׁיֵּצֵא מִן הַמְּרוֹכֹת וּמִתְפַּלֵּל בְּהִיכָל
אֶךְ תְּפִלָּה קִצְרָה שֶׁר־

לְהַבְעִית

עבודת יום הכפורים

להבעית את ישראל:

יִצְחָק וְנָטַל דָּם הַפָּר מִמִּי שִׁמְמָרָם בְּ—
 וְנִכְנַס לְמִקְוֹם שֵׁנִיכְנַס וְעָמַד בְּמִקְוֹם
 שֶׁעָמַד וְעָבַל אֵצְבָעוֹ עַל כָּל הַזֵּייה
 וְהָאָה מִמֶּנּוּ קָרוֹב לְכַפּוּרֵת טַפַּח בֵּינָם בְּדֵי הָאֲרוֹן
 אַחַת לְמַעַלָּה בִּיצֵה וְשִׁבְעַת לְמַטָּה חֶסֶד גְּבוּרָה תִּרְת
 יִצְחָק הוֹד יִסּוּד מַלְכּוּת וְלֹא הִיָּה מִתְכַּוֵּן לְהַזִּית לֵאלֹהִים
 לְמַעַלָּה וְלֹא לְמַטָּה אֵלֹהִים כְּמִצְלִיף וְכִבֵּךְ
 הִיָּה מוֹנֵה אַחַת כִּתֵּי אַחַת וְאַחַת אַחַת וְבִיצֵה אַחַת
 בֵּית וְשִׁתִּים חֶסֶד גְּבוּרָה אַחַת בֵּית וְשִׁלֹּשׁ חֶסֶד גְּבוּרָה
 תְּפִאֲרוֹת אַחַת בֵּית וְאַרְבַּע חֶסֶד גְּבוּרָה תְּפִאֲרוֹת יִצְחָק אַחַת
 בֵּית וְאַחַת חֶסֶד גְּבוּרָה תְּפִאֲרוֹת גִּצּוֹ הוֹד אַחַת בֵּית וְשִׁשׁ
 חֶסֶד גְּבוּרָה תְּפִאֲרוֹת גִּצּוֹ הוֹד יִסּוּד אַחַת בֵּית וְשִׁבְעַת חֶסֶד גְּבוּרָה
 תְּפִאֲרוֹת גִּצּוֹ הוֹד יִסּוּד מַלְכּוּת יִצְחָק מְקַדֵּשׁ הַקְּדוּשִׁים
 וְהַנִּיחוֹ עַל כֶּן הַזֵּה־ב הִרְאֵנוּ שׁוֹן שֶׁהִיָּה
 בְּהִיכָל:

כיצאתו

עבודת יום הכפורים

כִּיצַאֲתוּ מִן הַהֵיכָל הַבִּיאוּ לוֹ שְׁעִיר
 הַחַטָּאת שֶׁל שֵׁם שְׁחָטוּ בְּאַחֲרֵי
 וּקְבַל דָּמּוֹ בַּמִּזְרֵק טָהוֹר :

יְכוּיִן עֲכָשְׁיוֹ הַהֲזָאָה הַשְּׁנֵית בְּכָל כּוֹזָוָר כִּי

לִפְנֵים יָבִיִּים לְהַזֹּות מִדָּמּוֹ בֵּין בְּדֵי הָאָרוֹן
 כְּסִדֵּר דָּם הַפֶּרֶ. אַחַת לְמַעַלָּה

בִּיצָה וְשִׁבְעַת לְמַטֵּה חֲסִד לְבִנְיָמִן תְּפָאֶרֶת
 וְלֹא הָיָה מִתְּכוּיִן לְהַזֹּות לֹא

לְמַעַלָּה. וְלֹא לְמַטֵּה אֱלֹהִים כַּמְצַלִּיָּהּ : וְכִן
 הָיָה מוֹנֵה אַחַת כֶּתֵב אַחַת וְאַחַת חֲכֵמָה וְבִיצָה אַחַת
 בִּיצָה וְשִׁבְעַת חֲסִד לְבִנְיָמִן אַחַת בִּיצָה וְשִׁבְעַת חֲסִד לְבִנְיָמִן

תְּפָאֶרֶת אַחַת בִּיצָה וְאַרְבַּע חֲסִד לְבִנְיָמִן תְּפָאֶרֶת אַחַת
 בִּיצָה וְחֲמִשָּׁה חֲסִד לְבִנְיָמִן תְּפָאֶרֶת אַחַת בִּיצָה וְשִׁבְעַת חֲסִד לְבִנְיָמִן
 תְּפָאֶרֶת אַחַת בִּיצָה וְשִׁבְעַת חֲסִד לְבִנְיָמִן תְּפָאֶרֶת אַחַת בִּיצָה

הָיָה יְסוֹד מַלְכּוּת יִצְחָק וְהָיָה עַל כֵּן הָיָה הַשְּׁנֵי
 שְׁבַהֲיָכָל :

יִצְחָק

עבודת יום הכפורים

מִיָּהָר וְנָטַל דָּם הַפָּר מֵעַל כֶּן הַזָּהָב וְעָמַד
בֵּין מִזְבַּח הַזָּהָב לְפָרוֹכֶת וְהָזָה מִמֶּנּוּ
לִפְנֵי הַפָּרוֹכֶת כַּנֶּגֶד הָאָרוֹץ מִבְּחוּץ

אֶחָת לְמַעַלְהָ בֵּינָהּ וְשִׁבְעַת לְמַטֵּה חֹסֶד לְבִנְיָמִן תְּפָאֲרֵית

לְמַעַלְהָ וְלֹא הָיָה מִתְכוּוֵן לְדָאוֹת לֹא

לְמַעַלְהָ וְלֹא לְמַטֵּה אֵלֶּה מִמַּעַלֶּיהָ וְכֵן

הָיָה מוֹנֶה אֶחָת כֶּתֶר אֶחָת וְאֶחָת חֲכֵמָה בֵּינָהּ אֶחָת

בֵּינָהּ וְשִׁתִּים חֹסֶד לְבִנְיָמִן אֶחָת בֵּינָהּ וְשִׁלְשָׁה חֹסֶד לְבִנְיָמִן תְּפָאֲרֵית

אֶחָת בֵּינָהּ וְאַרְבַּע חֹסֶד לְבִנְיָמִן כֶּתֶר לְבִנְיָמִן אֶחָת בֵּינָהּ וְחֲמִשָּׁה

חֹסֶד לְבִנְיָמִן תְּפָאֲרֵית לְבִנְיָמִן אֶחָת בֵּינָהּ וְשִׁשָּׁה חֹסֶד לְבִנְיָמִן תְּפָאֲרֵית לְבִנְיָמִן

חֹסֶד לְבִנְיָמִן אֶחָת בֵּינָהּ וְשִׁבְעַת חֹסֶד לְבִנְיָמִן תְּפָאֲרֵית לְבִנְיָמִן

חֹסֶד לְבִנְיָמִן מִלְכֹּת עַיִן לְמַטֵּה בִּיחֹק וְכוּ

שֵׁשׁ וְעִירַה דָּם הַפָּר לְתוֹךְ דָּם הַשְּׁעִיר וְחָזַר

וְנָתַן אֶת הַמָּלֵא בְרִיקָן וּבָא וְעָמַד

לִפְנֵי מִזְבַּח הַזָּהָב לְהִזוֹת מִדָּם

הַתְּעַרְבוֹת

בִּיחֹק וְהִנִּיחַ דָּם הַפָּר עַל כֶּן וְנָטַל דָּם הַשְּׁעִיר שְׁנִית וְעָשָׂה אֶת דָּמוֹ עַל

אֲשֶׁר עָשָׂה לְדָם הַפָּר וְהָזָה מִמֶּנּוּ לִפְנֵי הַפָּרוֹכֶת כַּנֶּגֶד הָאָרוֹץ מִבְּחוּץ אֶחָת לְמַעַלְהָ וְשִׁבְעַת לְמַטֵּה

לְמַעַלְהָ וְלֹא לְמַטֵּה אֵלֶּה מִמַּעַלֶּיהָ וְכֵן הָיָה מוֹנֶה אֶחָת בֵּינָהּ אֶחָת חֲכֵמָה בֵּינָהּ וְשִׁתִּים

בֵּינָהּ וְשִׁלְשָׁה חֹסֶד לְבִנְיָמִן אֶחָת בֵּינָהּ וְחֲמִשָּׁה חֹסֶד לְבִנְיָמִן כֶּתֶר לְבִנְיָמִן אֶחָת בֵּינָהּ וְשִׁשָּׁה חֹסֶד לְבִנְיָמִן תְּפָאֲרֵית לְבִנְיָמִן

עבודת יום הכפורים

ע ארבע קרנותיו יתן כסדרן מתחיל
 מקרן מזרחית צפונית, ומסיים בקרן
 דרומית מזרחית, וחזקה מהגחלים
 והאפר שביצד דרום המזבח, מקום שיש
 מתנות קרנותיו הילך והילך עד שמגלה
 זיהבו, ומזה מדרם התערובת, על
 טהרו של מזבח שבע פעמים:
פ ויצא ליצד דרום חוץ לאולם ושפך
 את השיריים על יסוד מערבי של

מזבח החיצון:

צ ובה לו אצל שיעור המשתלח
 לעזאזל להתודות עליו אשמת
 קהלה ווסמך שתי ידין עליו והתודה
 וכן היה אומר, **אנא השם יהוה**
 עני פשעו לפניך עמך בית ישראל
אנא בשם יהוה כפר מיצפץ נא
 לחטאים

אֶכְתֹּר יִשְׂרָאֵל : וְאַתָּה בְּטוֹבךָ
מֵעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ

וְסוֹלֵחַ לְעֵדֶת יִשְׂרָאֵל :

קָדָה לְמַהוּמָן מֵאַתְמוֹל לְהוֹלִיכֵנוּ וּמִסִּיחַ
לֹא וְהוֹלִיכֵנוּ אֶל אֶרֶץ גִּזְרָה לְמַדְבַּר
שָׁמַם וּכְשֶׁהֲגִיעַ לְצוֹק חוֹרֵק
לְשׁוֹן שֶׁל זְחֹרִית חִצִּיּוֹן קוֹשֶׁר בְּסִלְעַ
וּחִצִּיּוֹן מֵנִיחַ בֵּין קָרְנָיו דְּחָפוֹ בְּשֵׁתֵי יָדָיו
לְאַחֲזֹרָיו וְהוּא הִיָּה מִתְגַּלְגֵּל וְיוֹרֵד וְלֹא
הִיָּה מִגִּיעַ לְחִצֵּי הַהַר עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה
אֵיבָרִים אֵיבָרִים וְאוֹמֵר בְּךָ יִמְחוּ עוֹנוֹת
עִמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּבֵית יִשְׂרָאֵל
אֵלֵל לְהַהֲיִים

לְיִמְטֵר יֵאָבֵד הַשֶּׁטֶן עִם

הַתְּקֵלוֹת וְקִשְׁרֵי הָאוֹתִיּוֹת

וְיִמְטֵר יֵאָבֵד הַשֶּׁטֶן יֵעָקֵב

יִוָּד הַיּוֹדֵי גֵל וְקִשְׁרֵי לְתִיקָן לְשִׁפְטֵי שְׁלֵמָה מִדְּ אֵלֶיךָ הָיָה יוֹדֵה הָיָה

עבודת יום הכפורים

וְעַם יִשְׂרָאֵל אֲחֻזּוֹת לְעֵשֶׂה אֱלֹהֵי הַיּוֹד הוּא יְתַמְתֵּיךְ שׁוֹרֵשׁ הַדְּיוֹן וְעַל
אֱלֹהִים אֲדַע וְאֵל תְּשַׁלֵּיךְ בְּמַכְבּוֹלוֹת יָם סַמְאֵל וְעֹקֵבִידָה וְכָל הַשְּׂדוּם
שֶׁל סִיפּוֹת קָרוֹ וְתַעֲלֶה הַקְּדוּשָׁה מֵהָאֵם עַל יְדֵי תִקְוָה וְנִקְוָה לְיַמְטֵרְיָה אֱלֹהֵי
הַיּוֹד הוּא תִקְוָה יָצַח

רִץ וּבֵא לֹו אֵיכָל הַפֶּה וְהַשְּׂעִיר
שֶׁהָזָה מִדָּמֶן לְפָנִים וְקָרְעֵן
וְהוֹעִיָּה אֶת אֵימֹרֵיהֶם וְגַתְנָם
בְּמֹגֶס לְהַקְטִירָן אַחַר כֵּן עַל גְּבִי
הַמִּזְבֵּחַ וּבִשְׂרָם קָרְעֵן בְּמַקְלוֹת
וּמִשְׁלַחַן בִּיד אַחֲרֵי־סֵם בַּעֲזוֹרָן
וּפְרִשָׁן לְהוֹעִיָּה לְבֵית הַשְּׂרָפָה:
שָׁב וַיֵּצֵא בְּבִגְדֵי לְבָן לְעֹזֶרֶת נָשִׁים
אַחַר שֶׁהִגִּיעַ הַשְּׂעִיר לְמִדְבַּר
וְאֵם רִצָּה קִידֵשׁ יָדָיו וְרָגְלוֹ וּפִשְׁטוֹ
וּלְבִישׁ אֵיזֵטְלִית לְבָן מִשָּׁלוֹ וְהִיזָה
עֹמֵד וּמְבָרֵךְ וְקוֹרֵא בְּתוֹרַת כְּהֻנִּים
בְּפִרְשֵׁת

בפרשת אחרי מות, ובאך בעשור
 וגולל ספר תורה ומניחו בחיקו ואומר
 יותר ממה שקריתי לפניכם כתוב כאן
 ובעשור שבחומש הפקודים קורא
 אותו על פה ומברך אחריהם שמנה
 ברכות על התורה ועל העבודה
 ועל ההודאה ועל מחילת
 העון ועל המקדש ועל ישראל
 ועל הכהנים ועל שאר

התפלה :

תכין צעדין לבית הטבילה ואם
 קרא בגדי לבן קידש ידיו
 והליו נפשט ידיו וטבר
 ועל חיונסת פג הביאו לו
 בגדי זהב ולבש וקידש ידיו והליו
 יצא והקריב שעיר הנעשה בחוץ

שחא

שֶׁהוּא מִמוֹסֵף הַיּוֹם, וְאַחַר כֵּן מִקָּרִיב
אֶת אֵילָו וְאֶת אֵיל הָעֵץ, וּמִקְטִיר
אֲמוֹרֵי הַחֲטָאוֹת, וְעוֹשֶׂה מִנַּחַת שְׁנֵי
הָאֵילִים, וְאַחַר כֵּן הִיא עוֹשֶׂה נֶסֶךְ
הַיַּיִן שֶׁל הַמוֹסָפִים; בשבת אומרים וביום
השבת עושה ניסכי מוסף שלבת קודם ניסכי מוסף היום
וּמִקָּרִיב תְּמִיד שֶׁל בֵּין הָעֲרֵבִים, שְׁחִיטָתוֹ
וְחִירְקָת דָּמוֹ וְהַקְטָרֶת אֵיבָרָיו וְעֹשֶׂה
אוֹתָן כְּדִלְכָתָן: אַחֲרַי פְּלוֹתוֹ מַעֲשׂוֹת
כָּל אֱלֹהִים, עוֹד בָּא לוֹ לְבֵית הַטְּבִירָה,
וְקִדֵּשׁ יָדָיו וְרַגְלָיו, וּפָשַׁט בְּגָדֵי זָהָב,
וַיֵּרֵד וַיַּטְבֵּל וַיַּעֲלֶה וַיִּנְסַתְפַּג, הִבִּיאוּ לוֹ
בְּגָדֵי לְבָן פְּחוֹתִים מִשָּׁל שְׁחִירָה,
וּלְבִישׁ וְקִדֵּשׁ יָדָיו וְרַגְלָיו, נִכְנַס לְבֵית
קֹדֶשׁ הַקְּדֻשִׁים לְהוֹצִיא אֶת הַכֶּהֱן -
וְאֶת הַמַּחֲתָה שֶׁהַכֹּהֲנִים בְּשְׁחִירָה
וְעוֹד

וְעוֹד בָּא לוֹ לְבֵית הַטְּבִילָה וְקִיְדָשׁ
 יָדָיו וְרַגְלָיו וּפְשָׁטָם וַיֵּרֵד וַטְבֵּל וְעָלָה
 וְנִסְתַּפַּף הַבִּיָּאוֹ לוֹ בַּגְּדֵי זָהָב וּלְבָשׁ וְקִדָּשׁ
 יָדָיו וְרַגְלָיו נִכְנָס לְהִיכָל לְהַקְטִיר
 קֶטֶרֶת שֶׁל בֵּין הָעֲרָבִים וַיֵּצֵא וְהַקְרִיב
 אֶת מִנְחַת הַתָּמִיד וּמִנְחַת הַחֹבִיתִין וְנִסְפֵי
 הַתָּמִיד כְּשֶׁאֵר הַיָּמִים נִכְנָס וְהִדְלִיק
 אֶת הַנְּרוֹת וְהִשְׁתַּחֲוָה וַיֵּצֵא וְקִיְדָשׁ
 יָדָיו וְרַגְלָיו וּפְשָׁטָם בַּגְּדֵי זָהָב הַבִּיָּאוֹ
 לוֹ בַּגְּדֵי עֵצָמוֹ וּלְבָשׁ וּמְלוּיִן אוֹתוֹ עוֹד
 בֵּיתוֹ וַיּוֹם טוֹב הִיָּה עוֹשֵׂה
 לְאוֹהֲבָיו בִּיצֵאתוֹ בְּשָׁלוֹם מִן הַ
 הַקִּדָּשׁ אֲשֶׁר־הָעַם שִׁפְכָה אֶת
 מַדְרֵגָתוֹ לֹא אֲשֶׁר־הָעַם שֶׁהָיָה
 יֵאָדָּה הוֹיָהוּ
 אֱלֹהֵינוּ :

וּכְךָ הֵיטָה תְּפִלָּתוֹ שֶׁל כֹּהֵן גָּדוֹל
 בִּצְאָתוֹ בְּשִׁלּוּם מִן הַקּוֹדֶשׁ יְהִי
 רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שֶׁתְּהֵא שָׁנָה זוֹ הַבָּאָה עֲלֵינוּ וְעַל כָּל
 עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם
 אִם שְׁחוֹנָה תִּהְיֶה גְשׁוּמָה וְאִל תִּבְנֶה
 לְפָנֶיךָ תְּפִלַּת עוֹבְרֵי דַרְכַיִם לְעַבְיָן הַגָּשִׁים
 בְּלִבָּד בְּעֵת שֶׁהָעוֹלָם צָרִיךְ לוֹ וְשִׁלָּה
 יִצְטָרְכוּ עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּפִרְנָסָה זֹרָה
 לִזְהָ וְלֹא לְעַם אֲחֵר שָׁנָה שִׁלָּה תְּפִילָּה
 אִשָּׁה אֶת פְּרִי בִטְנָהּ וּשְׂיִתָּנוּ עֲצֵי
 הַשָּׂדֶה אֶת תְּנוּבָתָם וְלֹא יַעֲדֵי עַבְדֵי
 שׂוֹלְטָן מִדְּבַיִת יְהוּדָה : וּבַכֵּן כִּמוֹ
 שֶׁשָּׂמַעְתָּ תְּפִלַּת כֹּהֵן גָּדוֹל
 בְּהִיכָל כִּמוֹ כֵּן מִפִּינוּ תִשְׁמָע וְתוֹשִׁיעַ
 יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ

אבותינו שנתהא שנה זו הבאה עלינו
 ועל כל עמך בית ישראל בכל מקום
 שהם שנת אורה שנת ברכה שנת
 גילה שנת ריעה שנת הוד שנת
 ועד טוב שנת קמרה שנת חדורה
 שנת טובה שנת ישועה שנת
 כלפלה שנת לימוד חסידה לשמה
 שנת מנוחה שנת נחמה שנת משכון
 שנת קלצון שנת פדות שנת יצלה
 שנת קוממיות שנת קיבוץ גלויות
 שנת קיבול תפלות שנת ריצון
 שנת שלום שנת שבוע שנת
 שנתוליקנו בה קוממיות לארצינו
 שנה שנת דבר בה עמים תחתנו שנה
 שנה שנת כתיבנו בה לחיים טובים
 שנה שלא יצטרכו עמך בית ישראל
 לפרנסה

MS. 76v:
J794.

